

Landstinget sat ind i Automobillovforslaget, saa at der ved dettes anden Behandling deroppe i 2det Stykke af § 32 er vedtaget en Bestemmelse, der for denne Sags Vedkommende lyder saaledes: „Ved Bødernes Fæstsættelse skal der særlig tages Hensyn til . . . vedkommendes Formuesomstændigheder“. De to Forslag ere altsaa ikke ordlydende ens, men de ere, udtrykte med lidt forskellige Ord, fuldkommen overensstemmende i Tanken. At man nu søger at faa dem gjort ogsaa ordlydende ens, vil jeg kun prise som heldigt, og man kan saa her til tredje Behandling stille et Ændringsforslag, som affatter denne Bødebestemmelse med de samme Ord i Drankerloven som i Automobilloven.

Ordføreren (Effersøe): I Anledning af det af Mindretallet, det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (Ingvar Jensen), udtalte skal jeg, idet jeg henviser til, hvad jeg allerede har sagt, gøre nogle Bemærkninger, men da det ærede Medlems Udtalelser vare holdte ret i Almindelighed, finder jeg ingen Anledning til at komme synderlig dybt ind paa dem.

Jeg synes, at det ærede Medlem tager noget for haardt fat paa denne Sag. Ser man hen til, hvad der egentlig er ham og Flertallet imellem, vil man finde, at det ærede Medlem nok vil anvende Straf for Beruselse og ogsaa vil være med til at tvangsindlægge alkoholiserede Vagabonder og lignende, men derimod ikke vil tvangsindlægge andre drikfældige, selv om det skulde vise sig, at de trænge til Helbredelse, og til Trods for at de, netop paa Grund af deres Sygdom, ikke ere frie og ikke selv kunne tage en fornuftig Bestemmelse om, hvad der bør gøres overfor deres Sygdom. Dette, finder jeg, er en Ting, det ærede Medlem ikke kan forsvare. Altsaa, selv om i et givet Tilfælde Hustruen henvender sig til Samfundsmagten og begærer dens Hjælp, for at hendes Mand, der ødelægger Hjemmet, hende og Børnene, kan blive indlagt til Helbredelse, skal man give hende det Svar: Nej, vi kunne ikke, fordi den personlige Frihed staar til Hinder derfor. Jeg mener, at dette er urigtigt, fordi den Mand er ufri, og han har ikke Krav paa, at der tages dette Hensyn til ham. Tværtimod kan man sige, at det er Samfundets Pligt paa Grund af den Tilstand, hvori han befinder sig, at tage sig af ham. Jeg mener i det hele, at hvis der er noget Sted, hvor man ved Lovgivningen bør iværksætte Tvang, saa er det her.

Det er blevet sagt, at dette kunde skade Ædruelighedsarbejdet. Jeg forstaar ikke, hvorledes det er muligt, jeg forstaar ikke, at det, at man tvangsindlægger en Person, som trænger dertil, til Helbredelse, kan skade Ædruelighedsarbejdet. Der er endvidere blevet sagt, at der er ikke Anledning til at skride ind paa den Maade. Med Hensyn hertil vil jeg tillade mig at henvise til, hvad der staar i Ædruelighedskommissionens Betænkning, og jeg tror, at man vil faa det bestemte Indtryk, at der i Sandhed er Anledning dertil. Ellers skal jeg ikke udtale mig nærmere om dette Punkt. Jeg vil henvise til Folk, som have haft noget nærmere med dette Forhold at gøre. Der er ogsaa udtalt noget i Retning af, at man kan vente, at Ædrueligheden vil gaa sin Gang fremad, og at det vil blive bedre, og derfor behøves ikke alle disse Foranstaltninger. Ja, Ædruelighed er gaaet noget fremad, og forhaabentlig vil den ogsaa gaa fremad herefter, men nogen Garanti derfor har man ikke, og i alt Fald ere Forholdene i Øjeblikket ikke af den Beskaffenhed, og man kan heller ikke tænke sig, at de i en nær Fremtid ville blive af den Beskaffenhed, at man ikke skulde have Brug for en saadan Anstalt som den, her er Tale om. Og selv om det skulde blive saa lykkeligt, at man ikke fik Brug for den til dette Øjemed, vilde man nok kunne finde en anden og god Anvendelse for Anstalten. Men det mener jeg er noget, som maa lades ganske ude af Betragtning indtil videre.

Ogsaa Flertallet ønsker at støtte de private Anstalter, det fremgaar tydeligt af dets Stilling til Lovforslaget, men man ønsker at støtte dem paa en dobbelt Maade, idet man baade ønsker at yde dem Penge-tilskud af Staten og at yde dem Støtte ved Oprettelse af Statshelbredelsesanstalter. For netop dette sidste vil blive den allerbedste Støtte for de private Anstalter. De ville netop herved faa et helt andet Herredømme over de Folk, de have under Behandling, end de nu have, fordi de paa-gældende da vide, at hvis de ikke skikke sig og give sig ind under en fornuftig Behandling, staar Tvangsanstalten som det, de kunne komme til at blive indlagte paa. Det er meget rigtigt, at en frivillig Indlæggelse har sin Betydning, men den har ogsaa sin svage Side, idet det vil falde meget vanskeligt — og det falder meget vanskeligt — for dem, der bestyre de private Anstalter, at gennemføre Behandlingen paa rette Maade, netop fordi den er